

Neki dan sam razgovarala sa svojom starijom kolegicom, koju smatram sestrom po profesiji. Sjećam se kad sam je kao mlada početnica gledala kako žustro zastupa svoje pedagoške stavove – mislila sam da svojom strašću i argumentima može zagovarati prava svih obespravljenih. No taj dan mi se požalila: 'Želim samo čistu komunikaciju. S drukčijom se ne znam boriti!'

Razmišljajući o njezinim riječima, pogled mi je pao na zaslon ekrana mog računala. Pisalo je: *Zanimanja s visokim stupnjem kohezije i kontrole koja počivaju na utvrđenoj ideologiji, koju dijele pripadnici zanimanja, obično se svrstavaju u profesije.*

I doista! Ta je žena u svom svijetu kvalitetete zastupala čistu komunikaciju kao standard dobrog suradničkog komuniciranja, bilo je to njezino gotovo ideološko uvjerenje. Željela sam joj pomoći i ujedno se upitala: **Trebamo li u pedagoškoj profesiji dijeliti jednake sustave vrijednosti? Je li potrebno usuglasiti profesionalni s osobnim sustavom vrijednosti?**

Promišljajući ova pitanja potražila sam odgovor u prilogama naših autora. Prof. Jasna Krstović smatra da je bitna razina suglasja ovih dviju vrijednosti jer ono uvjetuje učinkovitost odgojnog procesa i njegove krajnje ishode.

Nasuprot tome, profesori Milan i Rajka Polić smatraju da odgajatelj treba biti vođen stvaralačkom potrebom pa razumno univerzalne vrijednosti ne postoje jer posao odgajatelja nije služba nego poziv.

No kako svako stvaralaštvo nije nužno pozitivno, i profesori Polić predlažu da mu stavimo okvir, no ne bilo kakav, već onaj o kojem će se moći dogovoriti i uvijek iznova dogovarati. Moram reći da u potpunosti dijelim ovo mišljenje. Naime, ako se usuglasimo da vrijednosne kvalitete nisu nepromjenjivo i statično dogovorene i ne sadrže samo jedan ispravan odgovor, onda postoji potreba da o okviru, tj. o etičkom kodeksu odgajateljske struke, razgovaramo sa svim osobama uključenim u odgoj i obrazovanje djece. Pogledi na kvalitetu bit će drukčiji, no samo sinergija njihova zajedničkog promišljanja govorit će o vrijednosnom sustavu koji zastupamo.

Sociološka literatura obiluje popisima značajki što ih zanimanje koje želi biti priznato profesijom, navodno, mora imati. U gotovo svim izvorima samokontrola profesije koja se provodi na temelju etičkoga kodeksa javlja se kao jedno od osnovnih pitanja. Iz tog razloga bavimo se ovom temom.

Ukoliko vas ovi vrlo inspirativni uvodni članci budu naveli na razmišljanja o vrijednostima i kulturi vaše ustanove, ali i svojim osobnim vrijednosnim stavovima, svakako pročitajte članke u rubrici 'Istražujemo i stvaramo'. Za početak

vam predlažem da zavirite u *Deset pravila za odgajatelje i odgajateljice*, jer će vas, kao i uvijek, na svoj jedinstven način Marica natjerati da se kroz smijeh vratite 'u cipele' onih koje držimo temeljnom vrijednošću – djece.

U sljedećem broju govorimo o likovnim tehnikama i ovim putem pozivamo sve vas koji u svom radu koristite razne slikarske tehnike plošnog i prostorno-plastičnog oblikovanja da nam se javite. Pokušat ćemo prikazati neka praktična umijeća u oživotvorenju likovnih ideja.

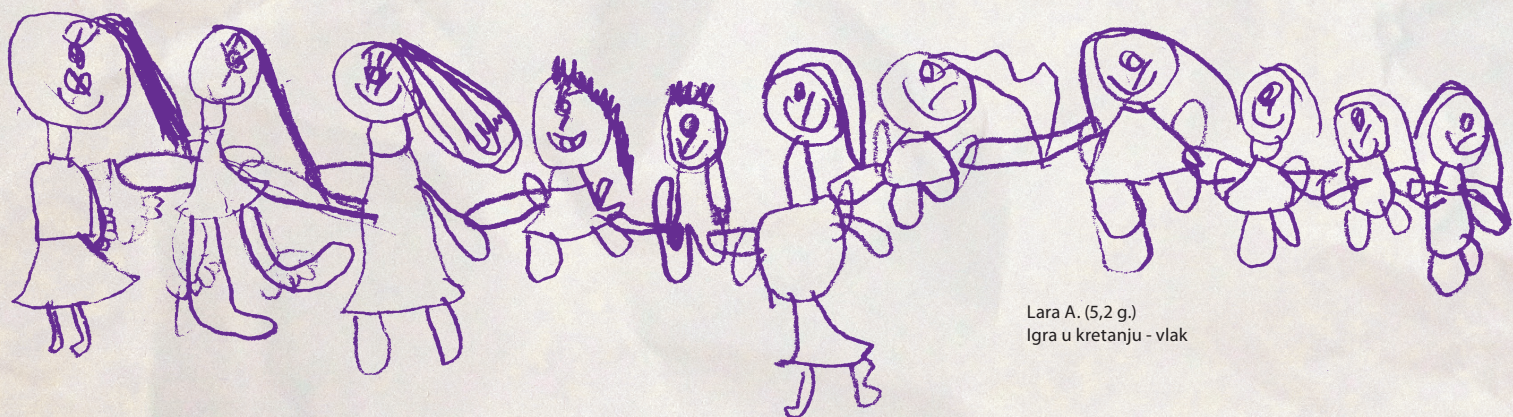
U tisku je i naš partnerski časopis 'Djeca u Europi' u kojem na vidjelo izlazi sasvim različit kulturološki pristup europskih zemalja prema boravku na otvorenome. U časopisu se postavlja pitanje uloge Europe, gdje se također susrećemo s regulativom, propisima i tendencijom povećane kontrole i ograničenja u odnosu na boravak na otvorenome.

Nadamo se da smo vam pružili obilje materijala koje u ovo pro hladno vrijeme možete iskoristi kako biste *pravdali* satnicu ostalih sati provedenih u vrtiću ili u okrilju svog doma. Vjerujem da ćete se usput i zabavljati.

Srdačan pozdrav i poštovanje,

Helene Žunić

uvodnik

Lara A. (5,2 g.)
Igra u kretanju - vlak

Dječji crteži korišteni u ovom broju radovi su djece iz Dječjeg vrtića Špansko odgajateljica Helene Gašpar i Milene Španja nastali u programu poticanja likovne kreativnosti djece Belam.